

Dosarul nr. 2ra-811/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. Z. Talpalaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, A. Panov, G. Dașchevici)

DECIZIE

4 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu

examinând în ședință publică recursul declarat de Maria Dianova, reprezentată de avocatul Veaceslav Roșca

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Dianova împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Rom-Prim” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Rom-Prim” (în procedura de executare a planului), Irina Selevestru, casată integral hotărârea din 19 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și adoptată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 22 februarie 2018, Maria Dianova, reprezentată de avocatul stagiar Veaceslav Roșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Rom-Prim” cu privire la înregistrarea actelor juridice.

În motivarea acțiunii a invocat că la 10 februarie 2006, prin contractul nr. 26-B/1 de investiții financiare private în construcția obiectului nr. 2006, casa de locuit nr. X de apartamente din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, încheiat cu SRL „Rom-Prim”, a investit suma de 40 000 de euro în construcția apartamentului nr. X compus din 2 odăi cu suprafața de 80 m².

La 3 septembrie 2007, prin contractul nr. 25-B/1 încheiat cu SRL „Rom-Prim”, a investit suma de 58 500 de euro în construcția apartamentului nr. X compus din 3 odăi cu suprafața de 117 m² din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, iar prin contractul nr. 2-P/B-1 încheiat cu SRL „Rom-Prim”, a investit suma de 7 000

de euro în construcția parcarii subterană nr. 2 din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX.

A remarcat că în conformitate cu pct. 3.3 din contractele menționate, SRL „Rom-Prim” și-a asumat obligația contractuală de a efectua lucrările de construcție și a transmite beneficiarului (Maria Dianova) până la 31 octombrie 2007 ap. X și ap. X, inclusiv locul de parcare nr. X.

La fel, a comunicat că prin actul de predare-primire a bunului imobil în drept de proprietate nr. 133 din 17 martie 2011, SRL „Rom-Prim” a confirmat faptul că dânsa, la executarea contractului nr. 26-B/1 din 10 februarie 2006, nu are datorii, iar prin actul nr. 134 din 17 martie 2011, SRL „Rom-Prim” a confirmat faptul că dânsa, la executarea contractului nr. 25-B/1 din 3 septembrie 2007, nu are datorii.

Ulterior, SRL „Rom-Prim”, în persoana administratorului Vasile Tabaran, (recent condamnat la 10 de închisoare) nu și-a onorat obligațiile contractuale asumate, iar dânsa, în calitate de beneficiar, se află în imposibilitate de a dobândi dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile nominalizate, odată ce a expirat termenul de înregistrare a contractelor de investiții.

A mai notat reclamanta că blocul locativ care urma a fi transmis în exploatare prin actul de recepție finală încă în anii 2007-2010, este amplasat pe terenul destinat construcției situat în mun. XXXXX or. XXXXX str. XXXXX, numărul cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,5827 ha.

Totodată, a menționat că anterior, în anul 2010, ceilalți locatari la fel au apelat pârâțul în instanța de judecată, formulând cerințe identice, dobândind astfel dreptul de proprietate asupra bunurilor care le aparțin.

A relatat că majoritatea absolută din locatari, circa 95 %, începând cu anul 2008, locuiesc în apartamentele în care au investit surse financiare, beneficiind de toate drepturile cu titlu de proprietari, la fel fiind asigurați cu toate serviciile necesare și doar în anul 2011, au obținut dreptul de proprietate.

În acest sens, a precizat că adresarea în instanța de judecată cu întârziere se datorează faptului că anterior a locuit în Federația Rusă împreună cu soțul, care a muncit în regiunea Tiumeni la mină de cărbuni și doar revenind în Republica Moldova a sesizat instanțele naționale de drept.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 9-11, 215, 242, 252, 315, 320-321 Cod civil, art. 85, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, înregistrarea actelor juridice și anume, contractul nr. 2-P/B-1 din 3 septembrie 2007, contractul nr. 25-B/1 din 3 septembrie 2007 și contractul nr. 26-B/1 din 10 februarie 2006, precum și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

La 20 decembrie 2018, Maria Dianova, reprezentată de avocatul Veaceslav Roșca a depus cerere de completare a temeiului acțiunii, solicitând admiterea acesteia, recunoașterea dreptului ei de proprietate asupra apartamentului nr. X din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, potrivit contractului nr. 25-B/1 din 3 septembrie 2007, apartamentului nr. X din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, potrivit contractului nr. 26-B/1 din 10 februarie 2006 și locului de parcare nr. X din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, în temeiul contractului nr. 2-

P/B-1 din 3 septembrie 2007, precum și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 19 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, a fost admisă acțiunea.

A fost recunoscut după Maria Dianova dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. X din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, potrivit contractului nr. 25-B/1 din 3 septembrie 2007.

A fost recunoscut după Maria Dianova dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. X din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, potrivit contractului nr. 26-B/1 din 10 februarie 2006.

A fost recunoscut după Maria Dianova dreptul de proprietate asupra locului de parcare nr. X din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, în temeiul contractului nr. 2-P/B-1 din 3 septembrie 2007.

A fost încasată de la SRL „Rom-Prim” în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în mărime de 25 000 de lei.

Prin decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de administratorul SRL „Rom-Prim” (în procedura de executare a planului), Irina Selevestru, casată integral hotărârea din 19 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru și adoptată o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Au fost încasate din contul Mariei Dianova în beneficiul SRL „Rom-Prim” (în procedura de executare a planului) cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 37 500 de lei.

La 29 februarie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Maria Dianova, reprezentată de avocatul Veaceslav Roșca a declarat recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, precum și încasarea din contul intimatului în beneficiul ei a cheltuielilor de judecare a cauzei.

În motivarea recursului a invocat că sunt eronate argumentele instanței de apel precum că, potrivit clauzelor contractuale, dânsa urma ca în decurs de 6 luni după data finală de executare a lucrărilor 31 octombrie 2007, să obțină actele necesare pentru înregistrarea bunurilor imobile.

În acest sens, având în vedere prevederile art. 271 Cod civil (în redacția până la 1 martie 2019), a remarcat că subiectul cu respectarea anumitor termene nu a fost abordat de partea opusă.

Totodată, a indicat că nu este clară poziția instanței de apel la acest subiect, luând în considerare cum s-a ajuns la concluzia că intimatul a dispus de actul de recepție finală, după cum a relatat anterior, în anul 2011, până la intentarea procedurii de insolvență, nu exista un astfel de act, care ar fi permis tuturor locatarilor să obțină dreptul de proprietate și anume din aceste considerente au apelat ceilalți locatari în instanța de judecată, pe moptiv că din 2007 și până în anul 2010, SRL „Rom-Prim” nu avea semnat cu autoritatea competentă actul de recepție finală.

Dobândirea dreptului de proprietate a fost posibilă doar în temeiul hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău, adoptată la 28 ianuarie 2011 și în lipsa actului de recepție finală.

A subliniat că absolut toți locatarii din 2007-2008, s-au instalat în apartamentele din blocul locativ din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX și beneficiază de toate serviciile comunale, iar în anul 2011, a fost înregistrată Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 55/239.

A menționat recurenta că de fapt se afla în raporturi juridice cu intimatul, care prin certificatele nr. 134 din 17 martie 2011, a confirmat lipsa datoriilor din partea ei, iar inscripția manuală exercitată de administratorul procedurii de lichidare, asupra acestor certificate, urmează a fi apreciată critic, deoarece nu exista data la care au avut loc aceste constatări.

În ceea ce vizează existența sau lipsa datoriilor din partea ei față de intimat, a evidențiat că acest fapt constituie subiectul examinării de către instanță în procedura de insolvență, cerere pusă pe rol la Judecătoria Chișinău sediul central.

A considerat critică poziția Curții de Apel cu referire la pretinsa datorie, deoarece achitățile din partea ei au avut loc în anul 2007, iar constatarea acestor datorii, din declarațiile administratorului, au avut loc în luna mai 2018.

Totodată, a indicat că anterior a fost acționată în instanța de judecată din partea ACC nr. 55/239, ce administrează blocul locativ din care fac parte și bunurile la care pretinde, invocând existența datoriei pentru serviciile comunale, dar și alte plăți destinate deservirii blocului locativ.

Iar prin hotărârea din 20 decembrie 2016 a Judecătoria Hîncești sediul Ialoveni, acțiunea ACC nr. 55/239 a fost admisă și încasată din contul ei datoria pentru serviciile comunale pentru apartamentul nr. 25, în mărime de 16 888 de lei și pentru apartamentul nr. 26, în mărime de 11 679 de lei, ambele din str. XXXXX or. XXXXX.

La fel, a remarcat și faptul că pe numele ei asupra bunurilor imobile menționate, de către gestionarul blocului locativ au fost deschise și conturi personale pentru ap. X contul 025/55239, iar pentru ap. 26 contul 026/55239.

A subliniat că, din analiza textul apelului din numele lichidatorului și textul hotărârii din 23 mai 2017 a Judecătoria Chișinău sediul Centru (dosarul nr. 2-411/17) se constată argumente identice aduse de administrator, or în astfel de împrejurări la depunerea apelului, administratorul nu a avut proprii argumente, ci s-a ghidat de concluziile unor hotărâri irelevante speței.

Nu este clară poziția intimatului la capitolul dacă dânsa va obține dreptul de proprietate, din care considerente nu va fi posibilă încasarea datoriilor, urmare expunerii din partea instanței care examinează un astfel de litigiu.

Alogica situației în care s-a pomenit constă în faptul că anterior a apelat la instanța judecătorească cu contestarea refuzului din partea departamentului cadastral de a înregistra contractele de investiții, obținând admiterea acțiunii în prima instanță și pierderea pe cazul nominalizat la nivelul Curții de Apel Chișinău.

Invocând nerespectarea anumitor prevederi din legea ce reglementează relațiile cadastrale, instanța de apel nu a antenționat asupra necesității atragerii în proces a Agenției Servicii Publice, departamentul cadastral.

La fel, instanța de judecată s-a expus poziția în privința ei, fără a ține cont că bunurile procurate în perioada relațiilor de căsătorie sunt considerate bunuri în

devălmășie comună a soților, fapt care necesită atragerea în proces și a soțului ei, drepturile căruia sunt atinse la judecarea pricinii.

La 19 mai 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, SRL „Rom-Prim” a depus referință la recursul declarat de Maria Dianova, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 30 decembrie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 165), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 29 februarie 2020 în termenul legal.

Studiind materialele dosarului, audiind recurenta Maria Dianova, reprezentantul recurentei – avocatul Veaceslav Roșca, administratorul insolvenței SRL „Rom-Prim”, Irina Selevestru, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum denotă actele cauzei, Maria Dianova înaintând acțiunea în judecată împotriva SRL „Rom-Prim”, cu ulterioarele concretizări, a solicitat recunoașterea dreptului ei de proprietate asupra apartamentului nr. X din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, potrivit contractului nr. 25-B/1 din 3 septembrie 2007, apartamentului nr. X din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, potrivit contractului nr. 26-B/1 din 10 februarie 2006 și locului de parcare nr. X din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, în temeiul contractului nr. 2-P/B-1 din 3 septembrie 2007, precum și încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a admis acțiunea, a recunoscut după Maria Dianova dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. X din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, potrivit contractului nr. 25-B/1 din 3 septembrie 2007, a recunoscut după Maria Dianova dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. X din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, potrivit contractului nr. 26-B/1 din 10 februarie 2006, a recunoscut după Maria Dianova dreptul de proprietate asupra locului de parcare nr. X din str. XXXXX or. XXXXX

mun. XXXXX, în temeiul contractului nr. 2-P/B-1 din 3 septembrie 2007 și a încasat de la SRL „Rom-Prim” în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în mărime de 25 000 de lei.

Judecând apelul declarat de către administratorul SRL „Rom-Prim” (în procedura de executare a planului), Irina Selevestru, instanța de apel a admis apelul, a casat integral hotărârea primei instanțe și a adoptat o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea ca neîntemeiată și a încasat din contul Mariei Dianova în beneficiul SRL „Rom-Prim” (în procedura de executare a planului) cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 37 500 de lei.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că, contrar prevederilor art. 239 CPC și art. 241 alin. (5) CPC, decizia instanței de apel este una nemotivată, concluziile fiind expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator reținut de prima instanță, precum și normele de drept ce reglementează acest aspect.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

Totodată, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Astfel, la caz, judecând apelul declarat de către administratorul SRL „Rom-Prim” (în procedura de executare a planului), Irina Selevestru, instanța de apel cu referire la pct. 3.3 și 3.4 din contractul de investiție nr. 26-B/1 din 10 februarie 2006 a apartamentului nr. X, compus din două odăi cu suprafața de 80 m² din str. XXXXX mun. XXXXX, contractul de investiție nr. 25/B-1 din 3 septembrie 2007 a apartamentului nr. X, compus din 3 odăi, cu suprafața de 117 m² din str. XXXXX mun. XXXXX și contractul de investiție nr. 2-P/B-1 din 3 septembrie 2007, în construcția parcării subterane nr. 2 din str. XXXXX mun. XXXXX, încheiate între SRL „Rom-Prim” și Maria Dianova, în linii generale a concluzionat că în circumstanțele în care Maria Dianova pretinde că a achitat în termenul stabilit în contractele de investiție prețurile bunurilor imobile, ultima urma să obțină actele necesare pentru înregistrarea bunurilor imobile în termen de 6 luni după data finală de executare a lucrărilor – 31 octombrie 2007.

Ajungând la o astfel de concluzie, instanța de judecată a omis faptul că la data de 17 martie 2011 de către administratorul SRL „Rom-Prim” a fost eliberat certificatul nr. 133 privind lipsa datoriilor, potrivit căruia Maria Dianova în calitate de beneficiar a achitat integral investițiile în sumă de 40 000 de euro, conform contractului de investiție nr. 26-B/1 din 10 februarie 2006 pentru apartamentul nr. X

și la 17 martie 2011 de către SRL „Rom-Prim” a fost eliberat certificatul nr. 134 privind lipsa datoriilor, potrivit căruia Dianova Maria în calitate de beneficiar a achitat integral investițiile în sumă de 58500 de euro, conform contractului de investiție nr. 25-B/1 din 3 septembrie 2007 pentru apartamentul nr. X.

Astfel, rămâne neînțeleasă și constatarea instanței de apel că prin decizia Oficiului cadastral teritorial Chișinău nr. 1 din 21 septembrie 2015 a fost respinsă cererea Mariei Dianova cu privire la înregistrarea bunurilor imobile asupra apartamentelor nr. X și X din imobilul amplasat în mun. XXXXX or. XXXXX str. XXXXX și a locului de parcare nr. X din imobilul amplasat în mun. XXXXX or. XXXXX str. XXXXX, inclusiv pe motivul lipsei dovezii achitării integrale pentru bunurile procurate din partea beneficiarului (f. d. 57-61).

Or, la o asemenea concluzie s-a ajuns fiind trecut cu vederea faptul că datoria la contractul nr. 2-P/B-1 din 3 septembrie 2007 în mărime de 1630 de euro a fost indicată atât în certificatul nr. 139 din 1 aprilie 2011, cât și în actul de predare-primire a bunului imobil în drept de proprietate nr. 139 din 1 aprilie 2011 prin rectificarea efectuată ulterior de administratorul autorizat Irina Selevestru, fără a fi stabilit cu certitudine *momentul apariției restanței date, precum și modul formării acesteia*.

Mai cu seamă că această rectificare efectuată de administratorul autorizat Irina Selevestru pe ambele acte, se referă la contractul de investiție 2-P/B-1 din 3 septembrie 2007 a locului de parcare nr. X din imobilul amplasat în mun. XXXXX or. XXXXX str. XXXXX și nu a apartamentelor nr. X și X din mun. XXXXX or. XXXXX str. XXXXX, care au fost contractate prin acte distincte.

Aici, instanța de recurs va nota că, deși administratorul insolvenței SRL „Rom-Prim”, Irina Selevestru nu recunoaște dreptul de proprietate a Mariei Dianova asupra bunurilor imobile în litigiu, același administrator al insolvenței SRL „Rom-Prim”, Irina Selevestru a depus în instanța de judecată o cerere de validare a popririi față de terțul poprit Maria Dianova, în care se pretinde că Maria Dianova ar fi acumulat deja o datorie în sumă de 5620 de euro în baza contractelor de investiție nr. 2-P/B-1 din 3 septembrie 2007 și nr. 26/B-1 din 3 septembrie 2007 (f. d. 55-56).

Astfel fiind, este evident că instanța de apel a dat o rezolvare unilaterală și superficială cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului, în raport cu probele anexate la materialele cauzei și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Ca urmare, este indubitabil că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță.

În respectivul sens, se accentuează că prin neexpunerea de către instanță asupra tuturor argumentelor și probelor invocate, se constată nerespectarea la caz a standardelor unui proces echitabil garantate de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prezumă dreptul la o hotărâre motivată, instanța judecătorească fiind obligată a se expune asupra tuturor obiecțiilor invocate de către subiecți.

Astfel fiind, din perspectiva celor expuse, este de observat că decizia instanței de apel nu se circumscrie exigențelor art. 239 -241 CPC, în condițiile în care nu sunt analizate raporturile juridice dintre părți prin prisma susținerilor, apărărilor și probelor din dosar, inclusiv asupra existenței abaterilor de la legalitate.

De aceea, motivarea hotărârii trebuie să fie clară, concisă și concretă în concordanță cu probele și actele de la dosar, ea constituind astfel o garanție pentru părțile din proces în fața eventualului arbitrar judecătoresc și, de altfel, singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a se putea exercita controlul judiciar.

Față de cele de preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a remite cauza spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Maria Dianova, reprezentată de avocatul Veaceslav Roșca.

Se casează decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Dianova împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Rom-Prim” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu